

פרוטוקול מס' 20/ג
מישיבת ועדת הסלכלה
מיום ג' י"ח אדר ב' תשי"ד - 23.3.54
בשעה 11.00

חברי הועדה:המתחפז:

מ. בנשוב - היו"ר
י. אורי
א. וילנטקה
א. כהן
מ. חזני
ש. לביא
ע. סימון
ר. פלדמן
מ. קסיס

מוזמנים:

מר הלוי - מטעם משרד המסחר והתעשייה
מר שביט - מטעם משרד החקלאות
מר קרמר - מטעם ארגון הדייגים
מר עאיון - מטעם ארגון הדייגים.

סדר-היום:

- א. שאלת מימון סיורי הועדה;
- ב. המלצה לאישור תקציב רשות הפיתוח;
- ג. סיכום הדיון בשאלות ההתיקרות;
- ד. המשך הדיון וסיכומו בשאלות ענף הדייג.

היו"ר מ. בנשוב:

אני פותח את הישיבה.

לפני שאנו עוברים לסדר היום, אני רוצה להודיע, כי בקשר לסיור מתברר שההודעה שנמטרה על ידי מזכיר הכנסת, מר רוזטי, שמשרד החקלאות מוכן לערוך את הסיור למפעלי המיח, היתה בלתי מדוייקת. כאשר התקשרתי עם מר אפרתי, ואמרתי לו שאנו רוצים לקשור בסיור זה גם את הסיור לצפת, הוא אמר שאין לו כל התנגדות, אבל להם אין כסף לסיור, הם הבינו שהם צריכים לתת את המדריך ולא תקציב.

אנו נמצאים אפוא באותו מקום שממנו יצאנו, ואני מבין שאנו נחקלים באותו יחס שנחקלנו בו לפני שנה, וכל הבירורים לא נשאו פרי. אינני חושב, שאנו יכולים להשלים עם צורה בלתי מכובדת זו של חזרה על פתחי משרדים שונים בבקשה שיאילו לאפשר לנו לסייר. מתוך כך פניתי ליו"ר ועדת הכספים והצעתי לו, שבדיונים על התקציב יכניסו סכום מסויים בתקציב הכנסת, שיעמוד לרשות סיורי ועדות הכנסת, לפי החלטת הועדות והמשלה. הוא אמר, כי המצב כפי שהוא עכשו הוא בלתי מכובד, והוא רואה צורך שהדבר הזה ייעשה. דברתי גם עם חברים ממפלגות אחרות ומצאתי הבנה לכך. ואני מקווה שסוף סוף יועמד איזה סכום מתקציב הכנסת למטרה זו, ואז הועדות תוכלנה לערוך את הסיורים לפי ראות עיניו

של מוסד שייקבע כממונה על תקציב זה. על כל פנים, זה יקח עוד כמה זמן עד שהעניין יסודר, וכל זמן שהעניין לא יסודר, אינני רואה אפשרות לעריכת הסיור.

עכשו עומדת שאלת ה סיור בצפת. אנו ח בנו לערוך את הסיור לצפת לפני פסח. עכשו מתעוררת השאלה אם אנו צריכים לדחות את הסיור לצפת עד הסיור למפעלי המים. לי נראה שדחיפות ה עניין מחייבת להתחיל בדיון בעניין זה, ולהזמין את אנשי צפת.

י. אורנ:

אני חושב שמוטב לאחד את שני הסיורים. אינני יודע אם מטעמים טכניים נוכל לערוך את הסיור הזה ערב פסח, כי נהיה עמוסי עבודה בשבועות אלה. על כל פנים, אם יצא לפועל סיור זה, מה טוב, ואם יחברר שהסיור אינו יכול לצאת לפועל, נזמין את אנשי צפת לישיבה הראשונה שלאחר הפגרה.

ש. לביא:

אני מציע לקיים ישיבה בימי הפגרה ולהזמין את אנשי צפת לישיבה זו.

היו"ר פ. בנטוב:

אני מפקפק אם מבחינה מעשית יש תועלת בקיום ישיבות בימי הפגרה. אילו הייתי בטוח שהחברים יבואו, הייתי עושה זאת ברצון, אבל היו לנו כמה נטיונות, שקבענו ישיבות, הזמנו אנשים, והחברים לא באו.

הוחלט לבדוק את האפשרות של עריכת סיור, ובאם הסיור לא יתקיים, יוזמנו אנשי צפת לישיבה או בטוף הפגרה או לישיבה הראשונה אחרי הפגרה.

היו"ר מ. בנטוב:

כידוע לכם, ועדת הכלכלה צריכה להמליץ על אישור תקציב רשות הפיתוח. להמהוני הרב הוגשה לנו עכשו בקשה להמליץ על אישור תקציב רשות הפיתוח לשנת 1953/54, זאת אומרת - לשנה שעברה. אני מבין שנצטרך להזמין בכל זאת את מנהל רשות הפיתוח, כי לא יתכן שאנו נקבל לאישור תקציב בן מליונים כעבור שנה. אני חושב שאנו צריכים להגיב על כך הגבה די חריפה.

ש. פרלשטיין:

אני חושב שאנו צריכים לקבוע את עמדתנו לנוהג זה בצירוף ההמלצה לוועדת הכספים.

היו"ר מ. ב טוב:

אנו עוברים לסעיף הבא בסדר היום - סיכום הדיון בשאלת ההתיקרות.

ש. פרלשטיין:

יש לנו הצעה מוסכמת:
א. ועדת הכלכלה, לאחר דיון בשאלת ההתיקרות, ולאחר שסייעת דבריהם של שר המסחר והתעשייה ושר המוצר, קובעת - כי ההתיקרות שחלה בשנת 1954/55, וכן זו הצפויה בשנת התקציב 1954/55, הן בראש ובראשונה תוצאה כלת במטעם של התנסותם ההדרגתית של המחירים לשער הל"י הריאלי (1,80 ל"י לדולר), וכן הן תוצאה בעקיפין של תוספת הסיור האבסטרקטית החוזרת ומפעילה גורמי התיקרות נוט ים;

ב. יחד עם זאת מביעה הועדה את דאגתה לגבי פותו שיעור של התיקרות, אשר - נוסף על הסיבות הנ"ל - נגרמה גם על ידי פעולות פיסקליות.

ג. הן לזאת סמליצה הועדה: (1) שלהבא יימנעו מכל העלאות הפיסקליות שיש בהן כדי לגרות להתיקרות נוספת; (2) להשתמש בסוגסידיות מגולות ופשרויות התקציביות, לשם שמירה על מחיריהם של המצרכים החיוניים למטובי העם.

היו"ר מ. בנטוב:

תקרא עתה את יתר ההצעות ואת כן העמידן להצבעה.

הצעת מני הימ:

ועדת הכלכלה, לאחר דיון בשאלת התיקרות, ולאחר שסייעת דבריהם של שר המסחר והתעשייה ושר האוצר - הביעה את דאגתה העמוקה לרגל הקו המסתמן בפעולות האוצר, המכוון להעלות את הכנסות האוצר על ידי העלאת מחירים של מצרכים חיוניים שונים.

ועדת הכלכלה סבורה כי כל העלאת מחירים הנובעת מפעולות פיסקליות ובחירות של האוצר, מן ההכרח שתגרום לגל חדש של התייקרות כללית, המעסיקה את המעבר, ומשר בסופה יוצא השכר בהפסדו גם מבחינת הכנסות האוצר.

הועדה מפליגה אפוא שהאוצר ימנע מכל פעולה אשר כתוצאותיה יעלו מחירי המצרכים החיוניים כגון: מצרכי המזון, הדלק, בייר ספרים ועיתונים וחמרי גלם לייצור מצרכים חיוניים ← מעל לרמת המחירי של ה-1 בינואר 1954.

במידה שייצוב המחירים על הרמה שהיתה קיימת ב-1.1.54 ידרוש מהאוצר הוצאת סכומים גדולים בין באורת סובסידיות ובין בצורת קרנות תמורה וכיוצא בזה - סבורה הועדה כי יש לגייס את הסכומים הללו ממותרות חלק מן המוכלוסים שרמת הכנסתו אינה גבוהה ושבידו מאטברים עודפי הכסף.

הצעת חבר הכנסת אבנימל:

ועדת הכלכלה של הכנסת קיימה דיון סמכה בשאלת התייקרות הגדולה שחלה בזמן האחרון, והביעה לסיכום הכנס:

א. הועדה קובעת שחלק-המחיר של התייקרות שחלה בשנתים האחרונות מילינו תוצאה מנסיבות מוביקטיביות בשוק העולמי או המקומי - (שבהם חלו באותה תקופת זמן תמורות שהיו אריכות להביא למצב הפוך - לירידת המחירים, כי כן חלה הוזלה ברוב המצרכים בשוק העולמי וגדל ההיצע על המקום המקומי) ולא תוצאה מן המדיניות הכלכלית והפיסקלית המוטעית של הממשלה, ושהעלאת שערים והגדלת מסי עקיפין אף על מצרכי מזון חיוניים ביותר להמוני העם.

ב. מצב התייקרות כה גדולה במצרכי החיים וההכרחיים ביותר, הביא בעקבותיו נורדה קשה ברמת החיים הבסיסית של יותר ממחצית מוכלוסית ישראל, עד כדי סיכון מצב בריאותם-במינוח של הדור הצעיר- של חלק גדול מן המוכלוסים דלת המאמצים והעוליים החדשים שתזונתם לקויה לעתים עד כדי חרפת-רעב.

ג. הועדה סבורה שהריווח הכספי-נומינלי שהאוצר השיג מן התייקרות הבלתי פוסקת הנ"ל שבגרמה על ידי העלאת שערים והגדלת מסי עקיפין על המצרכים ההכרחיים לקיום יום יומי של המוכלוסים יצא שכר בהפסד, בכרמו לסגור-תנופה של גלי-היוקר, לתנופת גדול בהוצאות המדיניות-מטריביות הבלתי פרויקטביות במדינה - הגדולות מדי גם בלאו הכי, להגדלת המינימלציה בעקיפין בגלל הפחתת ערך הל"י הישראלית ע"י הקטנת ערך הקניה שלה לגבי מצרכי המזון החיוניים, להגדלת הממשלה בישראל בגלל הקטנת כוח הקניה גם למצרכים חיוניים לקיום מינימום והגדלת והגדלה העצומה בצורך הקיף ההון הנחזר ליצור בתעשייה ובחקלאות.

ד. הועדה מפליגה בפני הממשלה להודיע באופן גברור ביותר שמן היום והלאה לא תעלה שום שערים ולא תטיל מסיים בוטפיים כל שהם על מצרכי המזון והלבפש שמהם מורכב סל הקיום של מידנכס יוקר החיים, הכולל את המצרכים היסודיים לקיום צנוע של המשכבות העניות בישראל, כדי למנוע כל התייקרות בוטפת לעתיד בצריכה. לסודית של חיי יום-יום.

הצעת חבר הכנסת וילנסקה:

הועדה - לבטל את ורדת שער הלירה האחרונה (ליירה) בציר עליונים בל-לונדון סטליצה את מסי העקיפין, להגביל את אחוז הריווח ולהטיל פיקוח על רווחים; לצמצם את תקציב האגם והמשרדה ולגסס את סחר החוץ על בסיס של סחר אליפין ותועלת מדיית עם כל התוצאות המוכנות לכך.

ה צ ע ה

הצעת מר אבניאל - נדחתה
הצעת הגב' ווילנסקה - נדחתה

דעת מיעוט לחברי הכנסת: בנטוב, אבניאל ווילנסקה.

ש. לביא:

להצעת מר פרלשטין שנתקבלה אני רוצה להוסיף
סעיף ד' - הועדה ממליצה על חקיקת חוק
שעל פיו יחזירו בעלי יכולת את הסובסידיה הממשלה משקיעה במצרכים חיוניים.

ל. גורני:

יכולה להיות דעת על שאלת החזרת הסובסידיה
כאשר תהיה, אבל אינני רוצה להכניסה להמלצה
שו ואני מציע להסירה מעל הפרק.

היו"ר ס. בנטוב:

אינני חושב שאנו יכולים להצביע את ההצעה להסיר
את הצעתו של לביא מעל סדר היום, ואני מעמידה להצבעה.

ה צ ב ע ה
הצעת מר לביא - נדחתה

היו"ר ס. בנטוב:

אנו עוברים לסעיף האחרון בסדר היום - המשך הדיון וסיכום
בשאלות מנף הדייג. אני רוצה להזכיר לחברי הועדה ששמענו
את דברי נציג משרד החקלאות העוסק בעניני דייג, את דבריו של מר הלוי,
ועכשו חברי הועדה רשאים לשאול שאלות נוספות להבהרה וגם להביא את דעותיהם,
כדי שנוכל בסופה של הישיבה לחתור לקדמת הידע שהוא סיכום.

א. כהן:

לדעתי, הועדה אינה צריכה להכנס לבירור כל פרטי הפרטים
שהובאו דרך אגב על ידי נציגי ארגון הדייגים, כי לפנינו
אינה עומדת בעיית ההסדר הסופי והמחלט של הענף, אלא לפנינו בעיה מצומצמת,
אבל דחופה מאד - הרחבת צי הדייג על ידי הזמנת דחופות מהשלומים, גובה
הללויות ותקופת הללויות שעליהם אנו חייבים למליץ. שמענו שהמגבליה החוק
מאפשר מתן סובסידיה מ-30-50 אחוז מן בקניית המתקנים העיקריים והן בחדוש
וחלקי חלוף. ושאלה היא - מה מציעה הממשלה, וזאת עוד לא שמענו - כסובסידיה
לקניית סירות דייג ומספיק דברים שונים הנקנים על ידי הדייגים במסבוע זר.
לגבי ההלוואות - מהי התקופה המוצעת? אני שמעתי על 12 שנה. לדעתי אלה
הדברים המרכזיים שעלינו לדון בהם.

ועתה אני רוצה לנגוע בנקודה אחת מדברי מר הלוי,
שנרמית לי חשובה, גם כי לא דחופה ביותר, וזוהי בעיית התיאום בין שיווק
דגי היבוא לסיווק הדגים המקומיים בעונות השפע. מר הלוי הביא לפנינו שורה
שלמה של קשיים וסיבות המונעים מתכנון תיאום מלא לטובת הדייג המקומי באופן
מוחלט ומפורש, והנקודה העיקרית בדבריו היתה, שהשמוש בפילה מחוייב
הפציות גם מפני זולתו כמצרך עממי וגם מפני השפעתו על האינדקס.

אני רוצה לשאול את מר הלוי, מדוע זה כל כך בלתי
אפשרי בקייץ, כאשר יש שפע של דגים מקומיים, להקטין את הסובסידיות לפילה.
תשובתך היתה, שהאינדקס יושפע מזה. אינני בקיא כל כך בתנועות האינדקס,
אבל בדאה ללי שבקייץ, כאשר יש שפע של ירקות שהם בהכרח משפיעים על הירידת
האינדקס, אין סכנה בהקטנת הסובסידיה לפילה, כלומר, על מנת להוריד את
מחיר הפילה שיהיה מתחרה פחות מסוכן לדייג המקומי, אני חושב - גם צמצום
הכמויות של הפילה בקייץ במהשבון.

לבסוף, אני מציע להצטמצם כרגע בהסלעות סידיות
על הזמנת סירות מהשלומים, על סובסידיה לסירות אלו ועל תקופת הרוכה של
הללויות בדבית נמוכה.

ש. פרלשטין:

אני מקבל את הנוח היסוד של מר כהן, עלינו לספל
בשלב זה רק בעיות דחופות של הזמנת סירות נוספות,
שאלת הסובסידיות ושאלת ההלוואות לזמן מרוך. אבל היה רצוי, כדי שלא
נקבל המלצות אלו בחלל ריק, שנשמע את נציגי המוצר. שמענו את המעוניינים
אבל לא שמענו מהי מדיניות המוצר. עד כמה שקראתי בעתונות מתברר שבאופן
עקרוני חברת השלומים והממשלה אחליטו להזמין סירות נוספות מהשלומים.

ש. לביא:

אני רוצה לשאול את באי כוח הדייגים - כי אינני
רוצה סתירות יסודיות בין תביעות הדייגים ובין
הממשלה, כי הממשלה מוכנה להזמין סירות - אני רוצה לשאול את הדייגים,
אם לאותן 20 סירות שהוזמנו יהיו צורות דייגים מספיקים, ומה דעתם
על תשובת הממשלה בענין הסדר שיווק הדגים?

י. אורי:

אני רואה את הפקידנו בגאולת הים כתפקידנו בגאולת הקרקע בזמנו. ובענין זה הנקודה החשובה ביותר בעיני היא - מה עושים הדייגים בכיוון זה של הכשרת דייגים. אני אומר, כי עלינו לעודד את הדייג בכל מחיר ובכל חנאי כשטח קיומנו לעתיד לבוא, כשטח הגנתנו, והיסוד לפיתוח הדייג הוא כמובן - ציוד ודייגים. ובכן, מה עושים הדייגים בעצמם בכיוון זה?

ש. פרלשטיין:

שמענו באחת הישיבות על בעיית המעגנים. הייתי רוצה לדעת מה דעתם על בעיה זאת, ואיזה מעגנים אתם חושבים שיש צורך להחיש את בנייתם?

ע. מימון:

שמעתי מאחד מבאי-כוח הדייגים ב אחת בישיבות הקודמות, כי הדייגים דורשים 300 פרוטה עבור קילו דגים. אני לא שמעתי שהיתה תקופה שבה מכרו דגים במחיר זה. אני רוצה להבין מה הענין.

הי"ר מ. בנטוב:

נדמה לי שכולנו מאוחרים בדעה ש-א) צריך להמליץ על ה זמנת כלים, אם כי אני חושב שהמלצה זו צריכה להיות ספיציפית, כי חלק כבר הזמינו; ב. שבמסירת הכלים תשתתף הממשלה על ידי

סובסידיות;

ג. שינתן אשראי לתקופה יותר ארוכה לשם

רכישת הכלים על ידי הדייגים.

אלו הן ההצעות ששמענו כאן, אבל לדעתי, אנו צריכים להרחיב את היריעה, ועלינו לדאוג לכל הנוגע להבטחת מחיר כזה לדייגים שהם יוכלו להתקיים על הדייג. חלק מזה יאופשר על ידי מתן הסובסידיות לכלים והלוואות. אבל אינני בטוח שזה הכל. אני רואה שבעיית ההתנגשות בין הדייג המקומי ובין דייג היבוא בעינה עומדת, ואיננו יכולים להתעלם מזה.

קודם כל אני הופתעתי כאשר שמעתי שישנם שני שווקים - דייג יבוא בפיקוח, ודייג מקומי חופשי. לי נראה שזו אחת מנקודות החורפה, ונראה לי שאנו צריכים להמליץ על חפוש דרך שבה יוכנסו גם הדגים המקומיים למחכונת של פיקוח וקצוב. אני קבלתי ממר הלוי את מחירי דגי היבוא, שהם 76 גרוש-הדולר פילה, ו-1.350 ל"י-הדולר דגים אחרים. אם אני לוקח את השער של 1,80 ל"י ולא 76 גרוש-הדולר, הרי דג הפילה צריך לעלות 68 גרוש פלוס 26 גרוש הוצאות, זאת אומרת שהוא צריך לעלות 94 גרוש הקילו; כלומר, הממשלה נותנת תמיכה של 40 גרוש כמעט לכל קילו פילה, בו בזמן שלגבי הדייג המקומי אין כל תמיכה של הממשלה. אינני אומר שצריך לבטל את הסובסידיה לפילה, אבל אינני יודע מדוע דגי היבוא זכאיים לסובסידיה והדגים המקומיים, אינם זכאיים.

א. כהן:

האם זה נכון שקמעונאי הדגים פותחים את החנוכיות רק יום או יומיים בשבוע, ומעדיפים לשווק מחצית הכמות שאפשר היה לשווק אילו פתחו את החנות כל השבוע, כי על ידי צמצום השווק משיגים אותו רווח. האם אין אפשרות לעשות אינפלציה של חנויות למכירת דגים על ידי מתן רישיונות ועזרה להחקנת הכלים הדרושים, כדי שהדגים יהיו מצויים בשוק כל ימות השבוע?

מר הלוי:

כמה הערות כלליות לאור ההצעות שנשמעו כאן, אם כי אני חושב שכיום, לאחר שסיימנו את הדיונים על תקציב מטבע החוץ למזון, אני יכול למסור כמה נתונים שיכולים לקרב אותנו למטרה הרצויה, אפילו מתוך מגמה שנסתמנה בדברי היו"ר.

הוסכם עם הדייגים, בישיבה שקיימנו יחד, על מסגת כוללת של היבוא. אני נסיתי להשיג יותר, בגלל המחסור בבשר, אבל לצערי הגדול, המצב במטבע חוץ הוא כזה, שלמעשה כמעט ואיננו עולים על הממות הכללית של השנה שעברה, במקום 23 אלף טון, יהיו השנה 24 אלף טון דגים. על כך אין חלוקי דעות.

שנית, הסכמנו מראש לקבל את הערכות משרד החקלאות על הכמות הכוללת של הדייג הצפויה לנו מכל המקורות, ולהוריד אותה מתוך הכמות הכוללת של הצריכה.

שלישית - מוטכס מראש שבחדשי החוץ, כאשר אין דגים מהבריכות, יש לשווק כמויות הרבה יותר גדולות של דגי יבוא. לגבי חדשי הקיץ, לא יכולנו לקבל את המשאלה ל הדייגים לצמצם את שיווק דגי היבוא, ובעיקר הפילה, לאור הנימוקים שהשמעתי פה בשיבה הקודמת, ואינני רוצה לחזור ליהם. און רק נימוק אחד - בחצי השנה -ינואר-ינני, שיוקנו 2000 טון דגים מקומיים לעומת 3500 טון במחצית השניה. אם אקח הערכה של 6500 טון, גם אז יחסרו לי 6000 טון דגי יבוא לאספקה לחדשי הקיץ, אחרי שאקח בחשבון את כל הדגה המקומית.

אשר לטוגי הדגים, מוטכס שהדג המלוח צריך להיות חפשי בכל חדשי הקיץ כמו בחדשי החורף. לגבי הפילה, הרי בגלל מחירו, יבואו יצומצם השנה, לצערי העמוק, בכלל המצב במטבע זר. כך שמנת הפילה גם בקיץ - בין אם יהיה בטר ובין אם לא - תהיה יותר קטנה.

אני מבקש לזכור מה שאמרתי בשיבה הקודמת על הקטיים בשיווק דגים טריים לאיזורים רחוקים, בגלל המחסור בסדורי הובלה מתאימים. על כן הייתי מבין המלצה נוספת של הועדה, שהמשלה תדאג, על ידי הקצת סכום מתאים במטבע זר ועל ידי הלוואות, לבניית חדרי קירור במעברות ובמקומות הרחוקים.

אשר למחירים, דעתי הפך ית, וזוהי גם דעת המשרד, שבענין זה ברור שיטנו מרחק גדול מדי בין שער החליפין לדגי יבוא לבין שער החליפין לגבי הציוד הדרוש לדייגים, אולם אין משרדנו חללש על מחירים לחמרי גלם וציוד לדייגים.

מה שנוגע לרמת המחירים ושער החליפין לדגי יבוא, בגלל ערכו המזוני של המצרך הזה, ובגלל המחסור במשר, - אין לעבוד בבת אחת במצרך זה משער ממוצע של לירה-דולר לשער של 1,80 ל"י-הדולר. ענין זה מחייב תקופת מעבר, עד שהתוצרת המקומית תכבוש עוד שטחים של אספקה.

ש. פרלשטיין:

אם יועבר הפילה לשער של 1,80 ל"י-הדולר, במה זה יתבטא באינדקס?

להעלות את שער לגבי הפילה מ-76 גרוש ללירה-דולר, פירושו הדבר 0,2 נקודות להעלות

מר הלוי:

באינדקס.

מה שנוגע להכנסת כל שלל הדגים המקומיים לפיקוח וקצוב - אין משאלה כזאת וכפי שהסברתי בשיבה הקודמת אין גם אפשרות לעשות זאת בגלל רבוי טוגי הדגים.

מה שנוגע לקמעונאי הדגים, אמרתי כבר בשיבה הקודמת, שב עין זו אפשר לפתור על ידי פתיחת כמה חנויות על ידי המשווקים עצמם. נסינו ללכת בדרך של צווים והוראות למוכרי הדגים, ונכשלנו.

וכאן אני רוצה לנגוע בדבר שלא נשמע עדיין בועדה זו - יש עוד מקור שיכול לקלוט דגים קיץ, וזוהי תעשיית השמורים. היו שנים והיה הסכם בין הדייגים והתעשייה, אולם כיום טר ענת התעשייה, ולדעתי בצדק, שאין לקיים ענף רק במקרה שיש עודף של דגים ברחוב. כאן צריך להיות הסדר קבוע, שמכל הכמות של הדגים תופרש כמות מסוימת לתעשייה ובמחיר מוטכס. שנה אחת היה הסכם כזה בין הדייגים ובין התעשייה, ובשנה השניה הדייגים לא מצאו בזה ינין, ותעשייה החלה לעבוד בדגי יבוא. אני מבין שיש מקום לחידוש הנסיון הזה, ולגבי הקיץ הזה אפשר לעשות זאת. משרד המסחר והתעשייה אינו מביא דגי שמורים, ואנו נעזור לתעשיית השמורים על ידי הקצבת מטבע זר לשמן.

מה שנוגע לייבוש דגים, מוקדם עדיין לדבר על כך. ישנו רק מין אחד של דג מיובש, בקלה, שאותו נכניס בכמויות קטנות בגלל המעברות. התהליך של יבוש הדג מקטין את משקלו ביחס של 1 ל-4. תבינו מה יהיה אז מחיר הדג לאחר שניבש אותו. לכן מוקדם עדיין לדבר על כך.

מא

י. עצינות:

ביחס לחשבון, אני חייב להגיד כמה מלים
ביחס לדברי מר הלוי, כי הוא לא אמר את
הדברים עד הסוף. למעשה, השנה נמצאת החעשיה ממצב חמור וקשה מאד, ואם כי
מר הלוי ציין שהיה זמן שהדיינים לא היו מעוניינים לשווק את הדגים לחעשיה,
הרי בשנה שעברה אם כי לא היה הסכם, מאות שונות של דגים הגיעו לחעשיהו
במחירים מתקבלים על הדעת. השנה אכן עומדים במצב כזה, שקלים חשש חמור
שהחעשיה לא תקלט דגים בכלל, אנשי החעשיה הודיעו בלשון שאינה משתמעת לשתי
פנים, שלא יקלוט דגי ים, ולא בגלל מחיר הדגים, אלא בגלל זה שישנן בשוק
כמויות גדולות של שמורי דגים מחו"ל.

היו"ר ט. בנטוב:

אני מציע שנעבור לקבלת הטלצות, ואני הייתי
מציע שנקבל את ההטלצות הבאות:

א. הועדה מקבלת בסופו את החלטת הממשלה
להזמין 18 ספינות דייג חרות שיכנסו לשימוש עד תום שנת 1955, וועשויות
להכפיל את תפוקת הדייג שלנו.

ההצעה - נתקבלה

ב. על סגת לאפשר לקבוצות דייגים לרכוש את
הספינות הללו ולנהל אותן באופן הסבילי, ממליצה הועדה על השתתפות הממשלה
בהסקעות היסוד בספינות אלו על ידי הענקת בגובה של 50 אחוז ממחירן
בלירות ישראליות.

ההצעה נתקבלה

ג. כן רואה הועדה צורך שהממשלה תנהג באותו
האופן לגבי הוצאות החדש היסודי של הספינות הקיימות.

ההצעה - נתקבלה

ד. לגבי יבוא הציוד הסופי לדייג, רואה הועדה
צורך להמליץ לחשב את מחירן לפי אותו סער-הדולר, שבו מחשיבים את מחיר
דגי היבוא.

ההצעה - נתקבלה

ה. כן ממליצה הועדה שיועמד לרשות קבוצות הדייגים
אסרמי לצורך רכישת ספינות הדייג בתנאים הנהוגים בהלוואות הסוכנות
להתייבות החדשה.

ההצעה נתקבלה

ו. הועדה ממליצה שמחירי הדלק ושטני הטיכה
לספינות הדייג, ייחשבו לפי המחירים הנהוגים לגבי הספנות הישראליות בכללה.

ההצעה - נתקבלה

ז. הועדה ממליצה עם תקציב הפיתוח יועמדו
סכומים מתאימים לסיודור מתקני קיודור בטביל מצרכי מזון העלולים להתקלקל
במקומות המרוחקים וכן לסיודורי הובלה עם קיודור.

ההצעה - נתקבלה

ח. הוועדה רואה צורך בהסדר קבוע בין תעשיות השימורים לבין מוסדות השיווק של הדייג על מנת להבטיח קליטה קבועה של חלק מסלל הדגים לצרכי תעשיית השימורים.

ההצעה - בתקבלה

ט. הוועדה רואה בצער, שלמרות המלצותיה להפסיק יבוא מוצרים המתחרים בתוצרת הארץ, ולסיל על מוצרים מסוג זה מכס מוצע גבוה - עדיין נמצאות בשוק כמויות גדולות של שימורי דגים בצורות טובות המתחרות בתעשייה המקומית, והוועדה תובעת להגשים את המלצותיה הקודמות גם בקשר ליבוא שימורי דגים.

ההצעה - בתקבלה

י. הוועדה רואה הכרח שהממשלה תעמיד לרשות ההתיישבות הימית כל אמות המסחריות לאורך החוף הדרומיים לכוך, ושמליצה על פעולה בעניין זה וכן היא ממליצה על בנין מעבדי דייג בוטפיים לצרי פיתוח הענף הזה.

ההצעה - בתקבלה

יא. הוועדה ממליצה על תיאום מכסימלי בין מסד המסחר והתעשייה לבין מוסדות שיווק הדגים בקשר לשיווק דגי יבוא בצורה שלא תפגע ככל האפשר בשיווק הדגים המקומיים ובמחירם.

ההצעה - בתקבלה

יב. הוועדה טובה לממשלה בממשלה להביא לכנסת הצעת חוק לעידוד הדייג בישראל.

ההצעה בתקבלה

יג. הוועדה ממליצה על כך שהממשלה תערוב למחירי מינימום לדגים בגובה שיכסה את ההוצאות ההכרחיות של הדייג.

ההצעה - בדחתה

הוועדה ממליצה על כך שהממשלה תערוב למחירי מינימום לדגים בגובה שיכסה את ההוצאות ההכרחיות של הדייג.
דעת מיעוט של היו"ר מ. בנטוב:
את ההוצאות ההכרחיות של הדייג.